

அரசே போற்றி.....

அரசாஃ கரசே அரசே போற்றி

ஆதி முதல்வா அரசே போற்றி

இன்னல் களையும் அரசே போற்றி

ஈகைத் தருவே அரசே போற்றி

உண்மை நீயே அரசே போற்றி

ஊன் உருவிலா அரசே போற்றி

எனையாள் பரம்பொருளே அரசே போற்றி

ஏழைக் கருளும் அரசே போற்றி

ஐயனே நேசனே அரசே போற்றி

ஒன்றென்ற பொருளே அரசே போற்றி

ஒய்வின்றி இயங்கும் அரசே போற்றி

ஒளவுத மாமருந்தே அரசே போற்றி.

அசைந்தாடு

அசைந்தா டம்மா அசைந்தாடு
ஆசைக் கிளியே அசைந்தாடு
இசையோ டொன்றும் அசைந்தாடு
ஈரக் குலையே அசைந்தாடு

உதய நிலவே அசைந்தாடு
ஊதும் குழலே அசைந்தாடு
எழிலாய் வந்து அசைந்தாடு
ஏற்றத் தேடு அசைந்தாடு

ஐயம் விட்டு அசைந்தாடு
ஒழுக்கம் பேணி அசைந்தாடு
ஒவிய நூலே அசைந்தாடு
ஒளவிய மின்றி அசைந்தாடு.

ஆட்டுக்குட்டி

துள்ளி வரும் ஆட்டுக்குட்டி
துணிந்து வரும் ஆட்டுக்குட்டி
பள்ளி செல்ல வருவையா?
பாடம் சொல்லித் தருவையா?

கள்ளம் இல்லை உன்மனத்தில்
கபடம் இல்லை உன்மனத்தில்
பள்ளம் மேடு எதுவந்தாலும்
பாய்ந்து ஓடும் ஆட்டுக் குட்டி.

தொல்லை இல்லா ஆட்டுக்குட்டி
தோல் கறுத்த ஆட்டுக்குட்டி
சொல்லைக் கேட்டு வீட்டையே
சுற்றி வரும் ஆட்டுக்குட்டி.

இல் லையே

பதுங்கிப் பார்க்குதே — புலி
பதுங்கிப் பார்க்குதே,
ஒதுங்கிச் செல்லவே — என்னால்
இயல் வில்லையே.

ஆரும் இல்லையோ — குரல்
கேட்க வில்லையோ,
பாரில் என்னைப்போல் — ஒரு
பாவி இல்லையே.

வேக மாகவே — குகை
வாசல் நோக்கியே,
சாக டிக்கவே — என்னை(க்)
கூட்டிச் செல்லுதே,

ஆட்டுக் குட்டிநான் — வயது
ஆறு வாரமே,
மீட்க வாருங்கள் — ஐயா
மீட்க வாருங்கள்.

ஊஞ்சல்

ஆல மரத்து ஊஞ்சலாம்
அமர்ந்து ஆடிப் பாடலாம்
காலே உயர நீட்டியே,
கீழும் மேலும் ஆடலாம்.

விண்ணை நோக்கிப் போகலாம்
வடக்குத் தெற்குப் பார்க்கலாம்
பண் இசைத்துப் பாடலாம்
பகல் முழுதும் ஆடலாம்,

பழக்க மில்லாப் பிள்ளைகள்
பையப் பைய ஆடலாம்
பழக்க மாண போதிலே,
பறந்து விண்ணில் ஆடலாம்.

எ லி க ள்

எலிகள் எலிகள் எலிகளாம்

எங்கும் ஒரே எலிகளாம்.

நெல்லு வைத்த பெட்டியை

நெருங்கி வந்து பற்களால்,

அல்லும் பகலும் சுரண்டியே

ஓட்டை போடும் எலிகளாம்.

மறந்து ஏதும் வைத்திடில்

மாய மாகச் சென்றிடும்

திருட்டு வேலை செய்வதில்,

திறமை யான எலிகளாம்.

ஆனை போன்ற பொருளையும்

அழிக்க வல்ல எலிகளாம்

பூனை வந்து சேர்ந்ததும்

பதுங்கி ஓடும் எலிகளாம்.

ஏ ன் னே கோபம்?

அண்ணா, அண்ணா ஓடிவா.

அருமை அண்ணா ஓடிவா

அண்ணா நியும் நில்லாமல்,

அருகில் கொஞ்சம் ஓடிவா.

என்னுடன் ஆடிப் பாடவே

எங்கும் சுற்றிப் பார்க்கவே

உன்னை நானும் அழைக்கிறேன்,

உள்ளம் கொண்டு ஓடிவா.

சின்ன விடு கட்டிடுவோம்

சிறிய பொம்மை செய்திடுவோம்,

என்ன அண்ணா நியங்கே

எழுதிக் கொண்டு இருக்கிறாய்?

தங்கை மனமும் நோகுதே

தயவாய் இங்கே ஓடிவா

எங்கே இன்னும் வரவில்லை,

ஏனோ கோபம் என்மீதே!

அ ப் ப ம்

அம்மா சுட்ட அப்பம் — மிக
அருமை யான அப்பம்,
சும்மா சொல்ல வில்லை — தேன்
சேர்ந்த சுவை அப்பம்.

ஒன்று தின்ற தங்கை — இன்னும்
ஒன்று கேட்டு அழுதாள்,
நன்று என்று சொல்லி — அம்மா
நாலு அப்பம் தந்தாள்.

அன்னை அன்பைச் சொல்லி — தங்கை
ஆடிப் பாடி நின்றாள்,
என்ன சொன்ன போதும் — அவள்
எங்கள் அன்னை தானே.

கா க் கை

கரிய நிறமந்தக் காக்கை — தம்பி
கவனித்தப் பாரதன் போக்கை,
உரிய பொழுதந்தக் கால — எம்மை
எழுப்பும் தொழிலதன் கடமை.

அழுக்குப் பொருளதைக் கண்டு — தன்
இனத்தை அழைத்தே உண்டு.
முழுமை பெறுகின்ற பறவை — தம்பி
முன்வின்று பாரதன் உறவை.

மலை மனைபுகு முன்னே — தினம்
மகிழ்ந்து குளித்திட்ட பின்னே,
சோலை குலுங்கிடப் பாடி — தம்பி
சேர்ந்து பறந்திடும் கூடி.

கிளி

பச்சை கிளி பேசுது
பறந்து செல்ல அழைக்குது.

சிவந்த நிறச் சொண்டினால்
சின்னப் பழம் தின்னுது,
அவளி யெல்லாம் தனதென்று
ஆடிப் பாடிச் சொல்லுது.

சிற கடிக்க நீனைக்குது
சிறும் பூனை பார்க்குது
இறங்கி ஓட நீனைக்குது
இரும்புக் கூடு தடுக்குது.

சிந்தை நொந்து கலங்குது
சிறுமை கண்டு சிரிக்குது
விந்தை யான மனிதனின்
விருப்பம் கண்டு ஒதுங்குது.

கீதம் பாடுமே

வண்ண, வண்ணப் பூக்களில்
வண்டு வந்து மொய்க்குமே
எண்ணம் போல மதுவுண்டு,
இனிய கீதம் பாடுமே.

சிவந்த சொண்டை நீட்டியே
சின்னக் கிளியும் கேட்குமே
உவந்து தந்த கணிகளை,
உண்டு மழலை பேசுமே.

கரிய குயில் பாடுமே
கள்ளம் இன்றிப் பாடுமே,
சிறிய மனிதன் புத்தியை
சிந்தை நொந்து பாடுமே.

கொக்கு

கொக்கு வெள்ளைக் கொக்கு
குளத்தங் கரைக் கொக்கு
திக்கு எட்டும் சென்று,
திரும்பி வரும் கொக்கு.

வாடி நிற்கும் கொக்கு
வளைந்து நிற்கும் கொக்கு
நாடி நின்று மீனை,
நையும் இந்தக் கொக்கு.

காலேத் தூக்கி நின்று
கடவுள் அருளைக் கண்டு,
வேளை மூன்றும் உண்டு
வணங்கும் இந்தக் கொக்கு.

சாப்பிட வா

சின்னக் கண்ணை சாப்பிடவா
சிங்காரக் கண்ணை சாப்பிடவா
வண்ணக் கிளியே சாப்பிடவா
வான வில்லே சாப்பிடவா.

கண்ணம் நிறையச் சோறுண்டு
கிள்ளை மொழியே சாப்பிடவா
எண்ணம் நிறைய ஆசையுண்டு
இனிய அமுதைச் சாப்பிடவா.

பவளம் போன்ற வாயாலே
பேசிப் பேசிச் சாப்பிடவா
தவமும் உன்றன் கால்களினால்,
தத்தி வந்து சாப்பிடவா.

சீ ரு ப் பு ரா ண ம்

உத்தம நபியின் வரலாற்றை
அழகிய தமிழில் ஒர்புலவன்
சத்துள காவிய மாய்படைத்தான் — அதுவே
சீரூப் பெரு நூலாம்.

உமறு என்ற பெரும்புலவன்
உவந் தளித்த சீரூவை,
இமய முடியில் வைத்திடுவோம் — அதில்
இலக்கிய இன்பம் கண்டிடுவோம்.

த ங் கை

தங்கை என்றன் தங்கை
தள்ளாடி வரும் தங்கை
தங்க மான தங்கை
தவழ்ந்து வரும் தங்கை,

பட்டுச் சட்டை கேட்டு
புரளி செய்யும் தங்கை
வட்ட நிலவைக் காட்டி,
வாங்கச் சொல்லும் தங்கை,

பாட்டுச் சொல்லித் தந்தால்,
பாடி ஆடும் தங்கை
பாட்டி மடியில் சென்று,
படுத்துக் கொள்ளும் தங்கை.

தாலேலோ

கண்ணோ, கண்மணியே

கனியமுதே தாலேலோ

பண்ணோ, பாடுக்குயிலே

பால்நிலவே தாலேலோ.

மயிலே, மாங்கனியே

மரகதமே தாலேலோ

குயிலே, குலக்கொழுந்தே

குண்டுமணியே தாலேலோ.

தேனே, திருவிளக்கே

திஞ்சுவையே தாலேலோ

மானே, மருக்கொழுந்தே

மாதவமே தாலேலோ.

வடிப்போம்

பள்ளி செல்லுவோம் — நல்ல

பாடம் சொல்லுவோம்,

துள்ளி ஆடுவோம் — மனத்

துயரை ஒட்டுவோம்.

வலிமை அடைவோம் — நல்ல

வாழ்வைக் காணுவோம்,

உளிகள் எடுப்போம் — நல்ல

சிலைகள் வடிப்போம்.

தொழிலை வளர்ப்போம் — வேலைத்

தொல்லை ஒழிப்போம்.

எழிலை வளர்ப்போம் — நல்ல

அறிவை வளர்ப்போம்.

பாடும் குயில்

பாடும் குயிலைப் பார்த்தேனே
பண் இசைக்க அழைத்ததுவே
ஓடும் நீரைப் பார்த்தேனே
ஓயா திரைந்து புலம்பியதே.

துள்ளும் மானைப் பார்த்தேனே
துயரம் போக்க அழைத்ததுவே
கள்ளை மொழியைப் பார்த்தேனே
கெஞ்சி என்னை அழைத்ததுவே.

வெள்ளி நிலாவைப் பார்த்தேனே
வெட்கி ஓடி மறைந்ததுவே
பள்ளிச் சிறுவரைப் பார்த்தேனே
பாடம் இன்றி அழுதனரே.

பட்டாசு

பட்டா சம்மா பட்டாசு
பற்றி வெடிக்கும் பட்டாசு
கட்டுக் கட்டாய்ப் பட்டாசு
கடைகள் முழுதும் பட்டாசு.

திருநாள் வந்த புதுநாளில்
தீர்ந்து போகும் பட்டாசு
உருவில் சிறிய பட்டாசு
உறுமி வெடிக்கும் பட்டாசு.

மாமா தந்த பட்டாசு
மயிலாப் பூர் பட்டாசு
பாமா பெற்ற பட்டாசு
பர்மா தேசப் பட்டாசு.

புதுச் சோலை

சோலை நல்ல சோலை

சிங்கார மான சோலை

மலை வேளை கூடி

மகிழ நல்ல சோலை.

விண்ணை முட்டும் மரமும்

விரிந்த நல்ல குளமும்

கண்ணைக் கவரும் காட்சி,

காணக் காண இன்பம்

நல்ல தென்றல் காற்று

நாடி வரும் சோலை

வல்ல இறைவன் தந்த,

வையப் புதுச் சோலை.

பேதம் இல்லை

சின்னஞ் சிறு கண்ணை — என்

நிந்தை அள்ளும் பண்ணை,

அண்ணன் தம்பி யோடு — தினம்

ஓடி ஆடிப் பாடு.

பொம்மை ஒன்று தாரேன் — நல்ல

பட்டுச் சட்டை தாரேன்,

அம்மா சொல்லைக் கேட்டு — நீ

அன்பை நிலை நாட்டு.

“பள்ளாய் பறையர்” என்று — குலம்

பேதம் இல்லை இன்று,

நல்ல பிள்ளை என்று — நீ

நடப் பதுவே நன்று,

ம ன் ன ன்

மன்னன் மன்னன் மன்னனும்
மண்ணை ஆளும் மன்னனும்
எண்ணம் போல எதனையும்
எடுத்துச் செய்யும் மன்னனும்.

தலையில் தங்கத் தொப்பியாம்
தந்த யானை சொந்தமாம்
கலைகள் வாழும் கூடமாம்
கணக்கில் லாத செல்வமாம்.

குதிரை யானைச் சேனையாம்
குனிய நேரம் இல்லையாம்.
அதி காரமென்ற சாட்டையால்,
அடிமை கொள்ளும் மன்னனும்.

மா மா வ ந் தா ர்

மாமா வந்தார் மாமா வந்தார்
மரம் பெட்டி யோடு,
மாமி வந்தா மாமி வந்தா
மல்லி கை யோடு.

மாமா பொண்ணு வள்ளி வந்தா
மரம் பொம்மை யோடு,
மாமா பையன் மூர்த்தி வந்தான்
மத் தளத் தோடு.

சின்னப் பிள்ளை எனக் கெதுவும்
செய்து வந்தா ரோ,
பின்னால் வந்த பெட்டி யிலே
பூட்டி வந்தா ரோ.

மாம்பழம்

நல்ல நல்ல மாம்பழம்

நீண்டு பருத்த மாம்பழம்

வெல்லக் கட்டி மாம்பழம்

வாங்கித் தின்று பார்க்கலாம்.

பொன் நிறத்த மாம்பழம்

பழுத்த புதிய மாம்பழம்

சின்ன மூக்கு மாம்பழம்

சிவப்பு பச்சை மாம்பழம்.

சுவை மிகுந்த மாம்பழம்

சிறுவர் விரும்பும் மாம்பழம்

குவை குவையாய் மாம்பழம்

காண வாயும் ஊறுமே.

மகிழ்வேன்

வண்ணத் தமிழ்ப் பாட்டெழுதி

வீர மூட்டுவேன் — நான்

வீர மூட்டுவேன்,

எண்ணத்திலே எழுவ தெல்லாம்

எழுதிக் காட்டுவேன் — நான்

எழுதிக் காட்டுவேன்.

பாப்பா பாட்டு எழுதுவதில்

பிரியம் மிகக்கொள்வேன் — நான்

பிரியம் மிகக்கொள்வேன்,

பாப்பா மாரைக் கண்டவுடன்

பார்த்து மகிழுவேன் — நான்

பார்த்து மகிழுவேன்.

பூனைஎலி பாட்டுப் பாடிப்

புதுமை காட்டுவேன் — நான்

புதுமை காட்டுவேன்.

வீணை சொன்ன பாட்டைச் சொல்லி

வீடு செல்லுவேன் — நான்

வீடு செல்லுவேன்.

சின்ன சின்னத் துளிகளாய்ச்
சேர்த்துவைத்தாயோ -- அதை
எண்ணம்போல சிதறவிட்டு,
ஒடிச் சென்றாயோ,

மண்ணில் வாழும் உயிர்களுக்கு
மாண் பளித்தாயோ -- இல்லை
எண்ணி வைத்த முத்துக்களை
அன் பளித்தாயோ,

மின்னல் இடி உன்வரவை
முன்னால் சொல்லுமே -- முகில்
பின்னிப் பின்னி ஓரிடத்தில்,
கூடிக் கொள்ளுமே.

மரகதமணிக் கட்டிலிலே,
மல்லிகைப்பூ மெத்தையிலே
மரகதனே நீயுறங்கு
மாண்புடனே நீயுறங்கு.

வாசனையாம் பூமலர்கள்
வாடியுறங்கும் வேளையிலே
வாசவனே நீயுறங்கு
வின்மணியே நீயுறங்கு.

சந்தன மரமரைத்து
சரிகைப்பட்டு வைத்திருக்கேன்,
சந்திரனே நீயுறங்கு
சாந்தமுடன் நீயுறங்கு.

எனக்கொரு...

பாடிக் களித்திடவே — எனக்கொரு
பாவைக் குயில் வேண்டும்,
ஆடிக் களித்திடவே — எனக்கொரு
அழகு மயில் வேண்டும்.

செந்தமிழ் பேசிடவே — எனக்கொரு
சொர்ணக் கிளி வேண்டும்,
சொந்தம் மொழிந்திடவே — எனக்கொரு
செல்லப் புற வேண்டும்.

கொஞ்சிக் குலாவிடவே — எனக்கொரு
குழந்தைக் க்ளியமுது வேண்டும்,
நெஞ்சம் இனித்திடவே — கதைகள்
நித்தம் நித்தம் வேண்டும்.

பட்டம்

பட்டம் பட்டம் பட்டமாம்
பறக்கும் வர்ணப் பட்டமாம்
பட்டம் கட்டி ஆடலாம்
பாலர் களே வாருங்கள்.

மேகத் தோடு மோதிட
முந்திச் செல்லும் பட்டமே
வேகம் கொஞ்சம் கூடினால்,
விண்ணை எட்டிப் பார்க்கலாம்.

வண்ண வண்ணப் பட்டமே
வளைந்து செல்லும் பட்டமே
கண்ணை மூடிப் பறந்திடில்,
காற் றடித்துத் தள்ளாமே.

சக்தி பிறக்குது

சங்கொலி கேட்குது
சக்தி பிறக்குது
சேறி எழுந்திட்டா — தம்பி
சேறி எழுந்திட்டா.

கடரொளி வானைச்
சுற்றி வளைக்குது,
சோதி பிறக்குதடா — தம்பி
சோதி பிறக்குதடா.

அச்சம் அகற்றிடு
ஆண்மை பெருக்கிடு
அறிவை வளர்த்திட்டா — தம்பி
அறிவை வளர்த்திட்டா.

நல்லதோர் காலம்
நாடி வருகுது,
அல்லல் தொல்புடமா — தம்பி
அல்லல் தொல்புடமா.

நல்ல தம்பி

நல்ல தம்பி என்றால்,
நாடு உன்னைப் போற்றும்,
கள்ளன் கபடன் என்றால்,
கண்ணால் ஆரும் பாரம்.

சொல்லில் உண்மை யென்றால்,
சோற்றுப் பஞ்சம் இல்லை
எள்ளி வாழ நினைத்தால்,
எச்சில் கூட இல்லை.

அறிஞர் உறவு என்றால்,
அல்லலும் பகலும் இன்பம்
நிறியோர் உறவு என்றால்,
சொல்லும் செயலும் தன்பம்.

நாய்க்குட்டி

வெள்ளை, வெள்ளை நாய்க்குட்டி
வாங்கி வந்த நாய்க்குட்டி
செல்ல மான நாய்க்குட்டி
சேர்ந்து வாழும் நாய்க்குட்டி.

சின்னப் பிள்ளை போலவே
சுற்றிச் சுற்றி வந்திடும்,
சொன்ன வேலை முழுவதும்
செய்யும் இந்த நாய்க்குட்டி.

நன்றி கெட்ட மாந்தர்க்கு
நல்ல பாடம் சொல்லிடும்
உண்மை யான நாய்க்குட்டி
உறுதி யான நாய்க்குட்டி.

நட்சத்திரமே

நட்சத் திரமே நட்சத் திரமே
நினைப்ப தென்ன வோ?
நிட்ட வந்து போவ தாலே,
நட்ட மென்ன வோ?

வட்ட நிலவை வளைத்து நிற்கும்
வீர மென்ன வோ?
கட்ட டவிழ்ந்த மொட்டுப் போலக்
களிப்ப தென்ன வோ?

வெட்ட வெளி வான் முகட்டின்
வெள்ளிப் பந்த லோ?
நிட்ட மிட்டு இறைவன் செய்த,
நீபக் கோல மோ?

மா மறை

ஒருவன் இறைவனென்று — உலகில்
ஓதிக் களித்திட வே,
கருணை மழைபொழிவாய் — இறைவா
காத்து அருள் புரிவாய்.

மாமறை செல்வமதை — சிந்தை
மாந்திக் களித்திட வே,
சேமநல மருள்வாய் — இறைவா
சாரும் பிழை பொறுப்பாய்

வஞ்சம் நிறைமாந்தர் — விரிக்கும்
வலைகளில் விழா மல்,
தஞ்சம் அளித்திடுவாய் — இறைவா
தவறு தெமைக் காப்பாய்.

வண்டி

வண்டி நல்ல வண்டி
வண்டி மாட்டு வண்டி
வண்டித் தனம் இன்றி
சுவாரி போகும் வண்டி.

கல்லும் முள்ளும் தாண்டி
காற்றைப் போலச் செல்லும்
பள்ளம் மேடு கண்டு,
பயந் திடாத வண்டி.

தள்ளு வண்டி இல்லை
தாவிச் செல்லும் வண்டி
எல்லா ஊரும் கண்ட,
ஏற்ற மாள வண்டி.

வ ண் டு க ள ா !

சின்னச் சின்ன வண்டுகளா,
சிங்கார வண்டுகளா,
வண்ண மலர்ச் சோலையிலே,
என்னவேலை வண்டுகளா?

வேள்கை நிற மல்லிகையில்
வந்திருக்கும் வண்டுகளா,
கள்ள மாக மதுவினை(க்)
குடிப்பதென்ன வண்டுகளா?

சிவப்பு நிற ரோசாவை(ச்)
கற்றுகின்ற வண்டுகளா,
சிவப்பில் என்ன மோகமோ
சிரிப்ப தென்ன வண்டுகளா?

வ ள் ள ம்

அமைதி யான கடலிலே-
அழகு வள்ளம் போகுது
அழகு வள்ளம் போகுது.

கமைகள் தாங்கி கடலிலே
சிமை வள்ளம் போகுது
சிமை வள்ளம் போகுது.

அண்ணன் தங்கை யோடு
அந்தி வேலை நாங்கள்
அந்தி வேலை நாங்கள்.

எண்ணம் போலப் பாடி,
உலாவ நல்ல வள்ளம்
உலாவ நல்ல வள்ளம்.

பள்ளம் மேடு இல்லா(ப்)
பரந்த கடல் மீது
பரந்த கடல் மீது

துள்ளி ஓடும் மீனைப்போல்
துன்பம் இன்றிச் செல்லுது
துன்பம் இன்றிச் செல்லுது.

செல்வா வா

மழலைச் செல்வா -வாவாவா,
முத்தம் ஒன்று தாதாதா,
குழந்தைக் கண்ணை வாவாவா,
குங்குமச் சிமிழைத் தாதாதா,

செல்வம் எல்லாம் நீதானே
சேர்ந்து பாட வாவாவா,
கள்ளம் விட்டு என்னுடனே
கல்வி கற்க வாவாவா.

கன்னம் குழிய நீசிரித்தால்,
கற்கண் டெனவே இனிக்கிறதே.
விண்ணில் வந்த முழுமதியும்
வெட்கி ஓடி ஓளிகிறதே.

குழலும் யாமும் இன்பமில்லை
கூத்தும் பாட்டும் இன்பமில்லை
மழலை உன்றன் மொழிக்கீடு,
மண்ணில் ஒன்றும் இல்லைவே.

வெள்ளிநிலா

வெள்ளிநிலா வெள்ளிநிலா
வளைந்த தென்னவோ?
பிள்ளைபோல ஓடிஓடிப்
போவ தென்னவோ?

கீழேவந்தால் உன்னையாரும்
கண்டு கொள்வாரோ?
மேலேநின்று சாலம்செய்தால்,
விட்டுச் செல்வாரோ?

குளிரைஅள்ளி குளிரைஅள்ளி
கொடுப்ப தென்னவோ?
பிரிரும்வட்ட மீன்களோடு,
மீதப்ப தென்னவோ?

சொல்லவெட்கம் உனக்கிருந்தால்,
சொல்லு என்விடம்
சொல்லமாக்க உன்னைவைத்து(க்)
கொஞ்சிப் பேசுவேன்.

வேடிக்கை

வண்ண மலரே வண்ண மலரே
விஷயம் தெரியுமா? — உன்
கண்ண மதுவை வண் டெடுத்து
கீளையில் சேர்க்குது — மரக்
கீளையில் சேர்க்குது.

புள்ளி மானே புள்ளி மானே
புதுமை தெரியுமா? — உன்
கள்ள மில்லாப் பார்வை கண்டு
கண்ணை தொடுக்கிறான் வேடன்
கண்ணை தொடுக்கிறான்.

வெள்ளைக் கறையான் வெள்ளைக் கறையான்
வேடிக்கை அறிவாயோ — உன்
நல்ல புற்றில் பாம்பு வந்து
நடன மாடுது — கபட
நடன மாடுது.

செல்லக் கிளியே செல்லக் கிளியே
சேறி தெரியுமா? — உன்
சொல்லைக் கேட்டு மகிழ்ச்சி கொள்ள,
சிறையில் வைக்கிறான் — மனிதன்
சிறையில் வைக்கிறான்.

ஆற்று மீனே ஆற்று மீனே
ஆபக் தறிவாயோ — உன்
கூற்று வந்து புழு வடிவில்
காத்தி ருக்குது — கவணம்
காத்தி ருக்குது.